

Mustra

Az elektronikus Könyv és Nevelés nyitó rovata a lapot kiadó OPKM ötvenéves évfordulójára rendezett konferencia anyagát öleli föl. A konferencián elhangzott valamennyi előadás írott változata önmagában is tanulmányozásra érdemes színvonalas szakmai teljesítmény. Közülük egyre azért külön is fölhívom az olvasók figyelmét: dr. Varga Katalin főigazgató-helyettes írása (A szakkönyvtári innováció lehetséges útjai) az átszervezés nyomán megváltozott, új és szokatlan helyzetbe került intézmény egyetlen alternatíváját, mondhatni túlélési stratégiáját vázolja föl, a Magyar Pedagógusok Háza szerep kiteljesítését, amelynek lényeges elemei többek között az alkalmazkodás és a több lábbon állás, a nyitottság és a minőség.

Szintén az EKÉN-ben, a második helyen is egy alkalmi rovatcím olvasható: Tíz éves a Könyv és Nevelés. Az ünnepi rovatban a lap szerkesztői, korábbi és jelenlegi szerkesztőbizottsági tagjai, állandó szerzői és rendszeres használói, olvasói közül szólalnak meg több mint tucatnyian. A tíz évre visszatekintő írások üzenetének közös magva: az iskolás korosztály olvasáskultúrájával, az iskolai könyvtárak, tankönyvek és taneszközök világával, a gyermek- és ifjúsági irodalom alkotásaival kitüntetetten foglalkozó, szemlélő-elemző folyóiratunk indulásakor hiányt pótol, folyamatos létezésével hézagot tölt be, esetleges megszűnésével űrt hagyna maga után.

A lap hagyományos rovatai közül most a Tankönyv, taneszköz a leggazdagabb. Gyakorló pedagógusok ismertetnek, bírálnak az 5-8. évfolyamnak szóló magyar irodalom tankönyveket, elsősorban praktikus szempontok, a céljuk szerinti használhatóságuk alapján. Tankönyvkiadói (és –szerzői) körökből gyakran elhangzó panasz: nem kapnak visszajelzést a munkájukra, sem érdemi elmarasztalást vagy elismerést, sem elméleti, sem gyakorlati oldalról. Mi – a tankönyvekből tanító szerzőink révén – most az utóbbira tettünk kísérletet. Vajha lesz-e visszajelzés a visszajelzésre? Szándékunk szerint készséggel generálnánk párbeszédet a lap hasábjain egy-egy tankönyv gyakorlati értékeiről, taníthatóságáról, ehhez azonban most már meg kellene szólalnia a másik félnek is.

A rovatnak egyébként figyelemre méltó, s a tankönyves szemléket mintegy előkészítő írása annak a beszélgetésnek a közlése, amelyet felelős szerkesztőnk, Jáki László folytatott Sipos Lajossal, az ELTE tanárával. (Beszélgetés az iskolarendszerről, a tanárképzésről és a tankönyvekről). Az interjúalany bevezető mondata - „Nem szívesen mondom: szinte semmivel nem értek egyet, ami ma az oktatásügyet jellemzi.” – alighanem felkelti majd a nem szakmabeli olvasók érdeklődését is.

Ritkán adódó szerkesztői élmény nem magyar anyanyelvű szerzőnek tiszta, szép magyarsággal megírt cikkével találkozni. Nekünk most adatott meg – a lap évtizedes történetében először! – a találkozás egy ilyen dolgozattal. A debütáns, Radek Patloka egyetemi hallgató, Babits Mihály-ösztöndíjas műfordító, aki a prágai Károly Egyetem filozófiai fakultásán tanul. Állandó szerzőnk, a Prágában évek óta magyar nyelvi lektorként tanító H. Tóth István olvasáskutatónak kell külön is megköszönnünk ezt az

írást, amelyben a szerző egy magyar író, Tokaji Zsolt, Hová mennek a kacsák című ifjúsági regényét mutatja be, az Ifjúsági irodalom rovatunkban. (Radek Patloka ezt a regényt fordította cseh nyelvre a Babits-ösztöndíj támogatásával.)

Ha majd e Mustra kínálatát eredetiben is szorgalmasan végigböngészte a kedves olvasó, bizonyára nem tud már ellenállni a többi írásnak sem. Ennek a végkifejletnek a reményében kíván a lap szerkesztői és munkatársai nevében boldog, KÉN-es (és EKÉN-es) újesztendőt a főszerkesztő:

gulyás